

INFORMATII GENERALE

EVIDENȚA PERSOANELOR

- Eliberarea primei cărți de identitate
- Eliberarea unei noi cărți de identitate
- Eliberarea cărții de identitate provizorii
- Eliberarea Cărții de alegător
- Stabilirea reședinței
- Sanțiuni prevăzute de OUG 97 / 2005

STARE CIVILĂ

- Înregistrarea nașterii :
- Oficierea și înregistrarea căsătoriei :
- Divorțul pe cale administrativă, prin acordul soților :
- Înregistrarea decesului :
- Transcrierea actelor de stare civilă eliberate de autorități străine pentru cetățenii români :
- Rectificarea actelor de stare civilă :
- Anularea, completarea și modificarea actelor de stare civilă :
- Reconstituirea și întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă :
- Înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă cu privire la fapte și acte de stare civilă ale cetățenilor români produse la autorități străine :
- Eliberarea certificatelor de stare civilă :
- Schimbarea numelui pe cale administrativă :
- Sanțiuni prevăzute de Legea 119 / 1996 :

Eliberarea primei cărți de identitate

La împlinirea vârstei de 14 ani, **minorul**, însoțit de unul dintre părinți sau, după caz, de reprezentantul său legal, de persoana desemnată din cadrul centrului specializat aflat sub autoritatea serviciului public de asistență socială ori de persoana căreia i-a fost încredințat în plasament, are obligația să solicite, în termen de 15 zile de la data împlinirii vârstei de 14 ani, eliberarea cărții de identitate, prezentând la ghișeul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor (a se citi în continuare SPCLEP) următoarele documente:

a) cererea pentru eliberarea actului de identitate, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr.11](#)(secțiunea [Acte necesare. Imprimare](#)). Cererea va fi semnată de minor și de una dintre persoanele prevăzute la alin. (1) în fața funcționarului de la ghișeul SPCLEP.

b) certificatul de naștere, cu care se face dovada cetățeniei române, original și copie;

c) actul de identitate al unuia dintre părinți sau al reprezentantului legal;

d) documentul cu care părintele face dovada adresei de domiciliu, original și copie;

e) certificatul de căsătorie al părinților sau, după caz, hotărârea judecătorească, definitivă și irevocabilă, în cazul în care părinții sunt divorțați, original și copie;

f) chitanța reprezentând contravaloarea cărții de identitate (se achită la Primăria Onești);

g) chitanța reprezentând contravaloarea taxei extrajudiciare de timbru (se achită la Primăria Onești), sau timbru fiscal.

În situația în care părinții au domiciliu diferite, cererea pentru eliberarea actului de identitate se semnează de părintele la care minorul are domiciliul, în condițiile legii.

Pentru minorul care, deși a fost încredințat prin hotărâre judecătorească unuia dintre părinți, locuiește statornic la celălalt părinte sau dacă părinții nu au fost niciodată căsătoriți, se solicită declarația de consimțământ a părintelui căruia i-a fost încredințat, din care să rezulte că este de acord ca în actul de identitate al minorului să fie înscrisă adresa la care acesta locuiește statornic. Declarația poate fi dată la ghișeu, în prezența personalului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, iar în situațiile în care părintele nu se poate prezenta la ghișeu, declarația trebuie să fie autentificată la notarul public sau, după caz, la misiunea diplomatică a României din statul în care acesta se află

[revenire](#)

Eliberarea unei noi cărți de identitate :

Cazurile de eliberarea unei noi cărți de identitate sunt :

- a)** la expirarea termenului de valabilitate a actului de identitate care urmează a fi preschimbata;
- b)** dacă s-a modificat numele sau prenumele titularului, prenumele părinților, data ori locul nașterii;
- c)** în cazul schimbării domiciliului;
- d)** în cazul schimbării denumirii sau a rangului localităților și străzilor, al renumerotării imobilelor sau rearondării acestora, al înființării localităților sau străzilor;
- e)** în cazul atribuirii unui nou C.N.P.;
- f)** în cazul deteriorării actului de identitate;
- g)** în cazul pierderii, furtului sau distrugerii actului de identitate;
- h)** la expirarea sau revocarea interdicției titularului de a se afla în anumite localități;
- i)** când fotografia din cartea de identitate nu mai corespunde cu fizionomia titularului;
- j)** în cazul schimbării sexului;
- k)** în cazul anulării;
- l)** pentru preschimbarea buletinelor de identitate,

Titularul sau reprezentantul său legal are obligația ca cel puțin cu 15 zile **înainte** de expirarea termenului de valabilitate a actului de identitate în situația a) și în termen de 15 zile de la producerea uneia dintre situațiile b) - k), să solicite serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, pe raza căruia are domiciliul sau reședința, eliberarea unei noi cărți de identitate, prezentând următoarele documente:

a) cererea pentru eliberarea actului de identitate, eliberata la ghișeele serviciului, după modelul prevăzut în [anexa nr. 11](#)(secțiunea [Acte necesare. Imprimare](#)):

- b)** actul de identitate, cu excepția situației de la pct. g)
- c)** certificatul de naștere, original și copie;
- d)** certificatul de căsătorie, în cazul persoanelor căsătorite sau al soțului supraviețuitor, original și copie;
- e)** hotărârea de divorț definitivă și irevocabilă, după caz, original și copie;
- f)** certificatul de deces al soțului/soției decedat/decedate, în cazul soțului supraviețuitor, original și copie;
- g)** certificatele de naștere ale copiilor cu vârsta mai mică de 14 ani, după caz, original și copie;
- h)** documentul cu care se face dovada adresei de domiciliu, precum și, după caz, cel cu care se face dovada adresei de reședință, original și copie;
- i)** chitanța reprezentând contravaloarea cărții de identitate (se achită la Primăria Onești);
- j)** chitanța reprezentând contravaloarea taxei extrajudiciare de timbru(se achită la Primăria Onești), sau timbru fiscal.

Pentru eliberarea unei noi cărți de identitate, în cazul modificării numelui și/sau prenumelui titularului, prenumelui părinților, a datei ori a locului de naștere, precum și în situația schimbării sexului, solicitantul prezintă și hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau, după caz, actul administrativ în baza căruia s-au modificat datele de stare civilă.

Dacă solicitantul face dovada adresei de domiciliu cu declarația scrisă de primire în spațiu a găzduitorului, sau, după caz, a reprezentantului său legal, acestea se consemnează pe cererea pentru eliberarea actului de identitate, în prezența personalului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor. În situația în care găzduitorul nu se poate prezenta la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor, declarația de primire în spațiu poate fi consemnată la notarul public, la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României din străinătate ori în prezența polițistului de la postul de poliție, pentru mediul rural.

Cetățenii români cu domiciliul în străinătate care doresc să-și schimbe domiciliul în România se prezintă la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor pe a cărui rază teritorială este situat imobilul unde își stabilesc domiciliul, unde depun cererea pentru eliberarea actului de identitate ca urmare a schimbării domiciliului din străinătate în România, precum și următoarele:

a) pașaportul românesc valabil sau expirat ori certificatul constatator privind dobândirea cetățeniei române, emis de Ministerul Justiției sau de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din străinătate, original și copie; pentru pașaport sunt necesare fila informatizată și filele destinate aplicării vizelor și ștampilelor autorităților de frontieră, original și copie; în situația în care solicitantul nu poate face dovada cetățeniei române, i se eliberează actul de identitate, numai după ce se atestă de către Direcția Generală de Pașapoarte, la cererea serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, faptul că solicitantul este cetățean român;

b) actul de identitate și/sau pașaportul, eliberate de autoritățile străine, original și copie; pentru pașaport sunt necesare copii ale filei informatizate și ale filelor destinate aplicării vizelor și ștampilelor autorităților de frontieră;

c) chitanța privind achitarea taxei pentru restabilire (se achită la Trezorerie).

d) certificatele de stare civilă (trebuie să fie emise de oficiile de stare civilă române);

e) hotărârile judecătorești privind statutul civil al titularului, pronunțate în străinătate și investite cu formulă executorie, se prezintă copii traduse și legalizate.

Solicitanții a căror naștere sau căsătorie nu a fost înregistrată în registrele de stare civilă române vor solicita transcrierea certificatelor de stare civilă obținute în străinătate, atât pentru ei, cât și pentru copiii minori.

În situația în care numai unul dintre părinți își schimbă domiciliul din străinătate în România, împreună cu copiii minori, este necesar consimțământul celuilalt părinte, dat în formă autentică la notarul public, sau copia hotărârii judecătorești prin care copiii au fost încredințați părintelui care își schimbă domiciliul în România

În cazul pierderii, furtului, deteriorării sau distrugerii actului de identitate, persoana fizică va prezenta suplimentar următoarele:

- a) dovada eliberată de unitatea de poliție unde a fost reclamat furtul;
- b) un document emis de instituții sau autorități publice - pașaport, permis de conducere, legitimație de serviciu, livret militar ori diploma de absolvire a unei instituții de învățământ, cu fotografie de dată recentă - original și copie;
- c) actul de identitate, în cazul deteriorării.

În situația eliberării unei noi cărți de identitate ca urmare a **revocării măsurii** privind interzicerea dreptului de a se afla în anumite localități, solicitantul prezintă și hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă prin care s-a dispus revocarea măsurii.

[revenire](#)

Eliberarea cărții de identitate provizorii :

Cartea de identitate provizorie se eliberează în următoarele cazuri:

- a) când persoana fizică nu posedă toate documentele necesare pentru eliberarea cărții de identitate;
- b) în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate, care locuiesc temporar în România.

Pentru eliberarea cărții de identitate provizorii, persoana fizică completează cererea pentru eliberarea actului de identitate, la care anexează documentele pe care le poate prezenta pentru a face dovada numelui, stării civile, cetățeniei române, a adresei de domiciliu, trei fotografii mărimea 3/4 cm, având la bază o bandă albă de 7 mm, precum și documentul cu care face dovada achitării, în condițiile legii, a taxei extrajudiciare de timbru și chitanța reprezentând contravaloarea cărții de identitate provizorii.

Cetățenii români domiciliați în străinătate, care doresc să intre în posesia unei cărți de identitate provizorii, în care să fie înscrisă reședința din România, unde locuiesc temporar, depun cererea pentru eliberarea actului de identitate cetățenilor români cu domiciliul în străinătate și reședința în România, potrivit modelului prevăzut (secțiunea [Acte necesare](#)), la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor pe raza căruia au reședința, la care anexează următoarele documente:

- a) pașaportul, aflat în termen de valabilitate, care atestă statutul de cetățean român domiciliat în străinătate, original și copii ale filei informatizate și ale filelor destinate aplicării vizelor și ștampilelor autorităților de frontieră, precum și copii ale acelorași file ale pașaportului străin pentru situația în care solicitantul a intrat în țară cu un document de călătorie emis de o autoritate străină;
- b) certificatul de naștere și/sau de căsătorie, eliberate de oficiile de stare civilă române, original și copie;
- c) hotărârea de divorț definitivă și irevocabilă, după caz, original și copie
- d) dovada adresei de reședință din România;

- e) două fotografii mărimea 3/4 cm, având la bază o bandă albă de 7 mm;
- f) chitanța reprezentând contravaloarea cărții de identitate provizorii;
- g) documentul cu care se face dovada achitării, în condițiile legii, a taxei extrajudiciare de timbru.

[revenire](#)

Eliberarea Cărții de alegător :

Cartea de alegător este actul cu care un cetățean român își exercită dreptul de a vota.

Cartea de alegător se eliberează tuturor cetățenilor români cu domiciliul în România, la împlinirea vârstei de 18, respectiv ori de câte ori se schimbă cartea de identitate.

Persoanele care la vârsta de 18 ani deține carte de identitate în termen de valabilitate, li se întocmește carte de alegător în trimestrul următor împlinirea vârstei, care se înmânează prin lucrătorii de poliție. Dacă nu sunt găsiți la domiciliul înscris în actul de identitate, în termen de 30 zile, cartea de alegător va fi restituită de polițist, serviciului public comunitar de evidență a persoanelor care arondează localitatea de domiciliu al persoanei, de unde va putea fi ridicată ulterior de titular.

În toate cazurile de eliberare a unei noi cărți de identitate, solicitanții trebuie să predea cartea de alegător. Persoanele care au pierdut sau cărora li s-a furat cartea de alegător menționează acest fapt pe cererea pentru eliberarea cărții de identitate.

Cartea de alegător se păstrează în condiții corespunzătoare și nu se folosește decât în scopul strict prevăzut de lege, acela de a exercita dreptul de a vota.

În cazul decesului unei persoane, declarantul, cu ocazia solicitării înregistrării decesului, alături alte acte prevăzute de lege va preda și cartea de alegător, iar în cazul în care nu găsește cartea de alegător a decedatului, va completa o declarație tip în fața delegatului de stare civilă.

[revenire](#)

Stabilirea reședinței :

Pentru înscrierea mențiunii de stabilire a reședinței în actul de identitate, persoana interesată se adresează serviciului public comunitar de evidență a persoanelor pe raza căruia locuiește temporar, completând în acest sens Cererea pentru înscrierea în actul de identitate a mențiunii privind stabilirea reședinței (modelului prevăzut la secțiunea [Acte necesare](#)) la care anexează următoarele documente:

- a) actul de identitate în care urmează a se înscrie mențiunea de stabilire a reședinței;
- b) certificatele de stare civilă, original și copie;
- c) documentul cu care se face dovada adresei de reședință, original și copie;
- d) documentul cu care se face dovada achitării, în condițiile legii, a taxei extrajudiciare de timbru.

În situația în care solicitantul nu deține un act privind titlul locativ, încheiat în condițiile de validitate prevăzute de legislația română în vigoare, găzduitorul sau, după caz, reprezentantul său

legal își va exprima consimțământul prin completarea rubricii corespunzătoare din cererea pentru înscrierea în actul de identitate a mențiunii privind stabilirea reședinței, în prezența personalului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, sau printr-o declarație dată în fața polițistului de ordine publică, a notarului public ori a funcționarului misiunii diplomatice sau oficiului consular al României.

În situația în care găzduitorul nu se poate prezenta la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor, declarația de primire în spațiu poate fi consemnată la notarul public, la misiunea diplomatică sau oficiul consular al României din străinătate ori în fața polițistului de ordine publică din cadrul unității de poliție pe a cărei rază teritorială este situat imobilul.

[revenire](#)

Sanctiuni prevăzute de OUG 97 / 2005 (nu se aplică jumătate din minimul amenzii !!)

FAPTA	Art.	amenda
Administratorii centrelor de ocrotire a minorilor sunt obligați să solicite eliberarea actului de identitate pentru minorii internați.	15 al. 1	25 - 50
Titularii actelor de identitate, precum și cei care potrivit legii au obligația să le păstreze, sunt obligați să ia măsuri pentru a evita deteriorarea, distrugerea, pierderea sau furtul acestora.	22 al. 1	
Persoana care a găsit un act de identitate, indiferent cine este titularul acestuia, este obligată să îl depună ori să îl trimită, în 24 de ore, la cea mai apropiată unitate de poliție sau la cel mai apropiat SPCLEP.	23 al. 1	
Actul de identitate declarat pierdut sau furat, care a fost ulterior găsit de titular, trebuie predat în termen de 48 de ore la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor unde a fost declarat evenimentul.	23 al. 2	
Responsabilul cărții de imobil are obligația să înscrie, pe baza actului de identitate, persoanele care domiciliază sau au reședința în imobilul respectiv și să o prezinte, la cerere, polițiștilor sau lucrătorilor SPCLEP.	37 al. 4	
În termen de 15 zile de la împlinirea vârstei de 14 ani, minorul are obligația să solicite SPCLEP eliberarea actului de identitate, prezentând, după caz, documentele menționate la art. 13 alin. (3) și (4).	14 al. 1	40 - 80
Orice modificări, adăugări sau mențiuni, altele decât cele prevăzute de lege, înscrise în actul de identitate sunt interzise și atrag nulitatea acestuia.	17 al. 1	
În termen de 15 zile de la : schimbare nume, schimbare domiciliu, schimbare denumire str., atribuire CNP, deteriorării, pierderii, furtului, distrugerii, expirării ori revocării interdicției, când fizionomia nu mai corespunde, schimbarea sexului, anulării, preschimbării.	18 al. 2	
Cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a actului de identitate, titularul sau reprezentantul legal al acestuia are obligația să se prezinte la SPCLEP cu actele necesare.	18 al. 3	
Persoanele care își schimbă domiciliul sau își stabilesc reședința sunt obligate să ceară înscrierea în cartea de imobil la noua locuință în termen de 15 zile de la mutare.	38 al. 1	
Persoanele care locuiesc în imobil sunt obligate să prezinte actul de identitate responsabilului cărții de imobil, la solicitarea acestuia, pentru actualizarea cărții de imobil.	38 al. 2	
La hoteluri și în alte locuri de cazare în comun, înscrierea în cartea de imobil se face la sosire, prin grija proprietarului sau a administratorului acestora, după caz.	39	
Actul de identitate al unei persoane fizice nu poate fi reținut în afara cazurilor prevăzute de prezenta OUG.	24 al. 1	75 - 150
Este interzisă darea, primirea sau solicitare actului de identitate drept garanție pentru prestarea unor servicii, pentru încredințarea unor bunuri și valori, pentru plata datoriilor sau în alte scopuri, de către persoanele neautorizate.	24 al. 2	
Persoana care găzduiește o altă persoană, în mod neîntrerupt, pe o perioadă mai mare de 30 de zile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 31 alin. (2) lit. a), are obligația de a anunța poliția sau SPCLEP de la locul unde este situat imobilul.	35	

[revenire](#)

Înregistrarea nașterii :

Înregistrarea nașterii se face la Serviciul Public Comunitar de Evidență a Persoanelor.

Termenul pentru declararea și înregistrarea nașterii copilului este de:

- a) 15 zile de la data nașterii, pentru copilul născut viu și aflat în viață;
- b) 3 zile de la data nașterii, pentru copilul născut mort;
- c) 24 de ore de la data decesului, pentru copilul născut viu care a decedat în primele 15 zile de la naștere.

Înregistrarea nașterii copilului se face pe baza declarației verbale, prezentându-se următoarele documente:

- certificatul medical constatator al nașterii, întocmit pe formular-tip, care va trebui să poarte număr de înregistrare, dată certă, sigiliul unității sanitare, semnătura și parafa medicului;
- certificatele de naștere ale părinților, original;
- actele de identitate ale părinților, original și xerox copie;
- certificatul de căsătorie al părinților copilului, dacă sunt căsătoriți.

În cazul în care părinții au nume de familie diferit sau există neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii și declarația verbală a declarantului, înregistrarea nașterii se face pe baza declarației scrise, semnată de ambii părinți, din care să rezulte numele de familie și prenumele copilului.

Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la numele de familie și prenumele copilului, va decide primarul localității unde se înregistrează nașterea, prin dispoziție. La fel se procedează și în cazul în care ofițerul de stare civilă a refuzat înscrierea prenumelui, în baza art. 18 alin. (2) din Legea nr. 119/1996, iar părinții nu vor să opteze pentru un alt prenume.

Când declarația a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute de lege, dar înăuntrul unui an de la data nașterii, înregistrarea nașterii se face cu aprobarea primarului, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră al României, dată pe declarația scrisă. În cuprinsul declarației se va menționa motivul întârzierii.

Dacă declarația a fost făcută după trecerea unui an de la data nașterii, actul de naștere se întocmește în baza hotărârii judecătorești, definitive și irevocabile, privind încuviințarea **înregistrării tardive**, care trebuie să conțină toate datele necesare înregistrării.

Dispozițiile precedente sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul în care nașterea unui cetățean român s-a produs în străinătate, dar nu a fost înregistrată ori a fost înregistrată cu date nereale, iar declarația de naștere se face în țară.

Întocmirea actului de naștere urmează a fi făcută la Serviciul Public Comunitar de Evidență a Persoanelor în raza căreia au domiciliul părinții, pe baza documentelor depuse și a declarațiilor, după ce Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.

Dacă părinții au domiciliu diferite, se va solicita declarație din partea ambilor părinți cu privire la domiciliul copilului.

[revenire](#)

Oficierea și înregistrarea căsătoriei :

Numai căsătoria încheiată în fața ofițerului de stare civilă dă naștere drepturilor și obligațiilor de soți prevăzute în codul familiei.

Căsătoria se încheie prin consimțământul viitorilor soți. Aceștia sunt obligați să fie prezenți împreună, însoțiți de doi martori, la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, pentru a-și da consimțământul personal și în mod public în fața ofițerului de stare civilă.

Cu toate acestea, în cazurile arătate de legea specială, ofițerul de stare civilă va putea încheia căsătoria și în afara sediului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, dacă din motive temeinice unul dintre soți se află în imposibilitate de a se prezenta (cu documente justificative)

Conform Dreptului familiei, sunt considerate motive temeinice pentru încheiere căsătoriei în afara sediului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, următoarele situații :

- unul dintre soți este infirm;
- unul dintre soți este grav bolnav sau moartea sa este iminentă;
- viitoarea soție are o sarcină înaintată.

Vârsta minimă de căsătorie este de ***optsprezece ani***.

Pentru motive temeinice, minorul care a împlinit vârsta de ***șaisprezece ani*** se poate căsători în temeiul unui aviz medical, cu încuviințarea părinților săi ori, după caz, a tutorelui și cu autorizarea direcției generale de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Dacă unul dintre părinți este decedat sau se află în imposibilitate de a-și manifesta voința, încuviințarea celuilalt părinte este suficientă.

Dacă nu există nici părinți, nici tutore care să poată încuviința căsătoria, este necesară încuviințarea persoanei sau a autorității care a fost abilitată să exercite drepturile părintești."

Declarația de căsătorie, care face parte din dosarul de căsătorie, se face personal, de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor a locului de domiciliu sau de reședință al unuia dintre ei.

Dacă ambii viitori soți sunt cetățeni străini sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, declarația de căsătorie se poate face la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor a localității în care aceștia se află temporar.

În cazul în care unul dintre viitorii soți nu se află în localitatea unde urmează a se încheia căsătoria, el poate face declarația de căsătorie la primăria localității de domiciliu sau de reședință, care o va transmite, în termen de 48 de ore, la primăria localității unde urmează a se încheia căsătoria.

O dată cu declarația de căsătorie viitorii soți prezintă următoarele acte:

- a) actele de identitate ale viitorilor soți, original și xerox copie;
- b) certificatul de naștere, în original și în copie;
- c) certificatul medical privind starea sănătății.

CertIFICATELE medicale sunt valabile 14 zile de la data emiterii și trebuie să cuprindă mențiunea expresă că **persoana se poate sau nu se poate căsători**;

d) acte, în original și în copii traduse și legalizate ori certificate de ofițerul de stare civilă, din care să rezulte desfacerea căsătoriei anterioare, dacă este cazul. Aceste acte pot fi:

- certificatul de deces al fostului soț;
- certificatul de despărțenie sau de divorț (eliberat în perioada anilor 1951-1960);
- certificatul de naștere sau de căsătorie, cu mențiunea de desfacere a căsătoriei;
- sentința de divorț rămasă definitivă și irevocabilă; pentru divorțurile pronunțate între 8 octombrie 1966 și 31 iulie 1974, aceasta trebuie să poarte mențiunea că a fost înscrisă pe actul de căsătorie în termen de 60 de zile de la pronunțare.

În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există nici o piedică legală la căsătorie. Odată cu declarația de căsătorie, ei vor prezenta dovezile cerute de lege.

Ofițerul de stare civilă este obligat să confrunte datele înscrise în declarație cu actele prezentate, iar **semnarea declarației se face în prezența sa**.

Este oprită căsătoria:

- a - pentru bărbatul care este căsătorit sau femeia care este căsătorită;
- b - rudele în linie dreaptă, precum și între cele în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv;
- c - între cel care adoptat (înfiază) sau ascendenții lui, de o parte, și cel adoptat (înfiat) ori descendenții acestuia, de alta;
- d - între copiii celui care înfiază, de o parte, și cel înfiat sau copiii acestuia, de alta;
- e - între cei înfiați de aceeași persoană;
- f - între tutore și persoana minoră ce se află sub tutela sa, în timpul tutelei;
- g - alienatului mintal, debilului mintal, precum și a celui care este lipsit vremelnic de facultățile mintale, cât timp nu are discernământul faptelor sale.
- i - căsătoria celor suferinzi de anumite boli, în cazul în care, prin lege specială, este oprită. Căsătoria nu se va încheia dacă viitorii soți nu declară că și-au comunicat reciproc starea sănătății lor.

Pentru motive temeinice, căsătoria între persoanele prevăzute mai sus la lit. b), d) și e) poate fi încuviințată de Consiliul județean în cuprinsul căruia cel care cere această încuviințare își are domiciliul.

Dosarul actului de căsătorie mai cuprinde, după caz, următoarele documente:

a) aprobarea pentru încheierea căsătoriei în afara sediului serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, la cererea persoanei interesate, dacă din motive temeinice unul dintre soți se află în imposibilitate de a se prezenta (cu documente justificative) (anexa nr. 17);

b) încuviințarea pentru încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului de 10 zile de la data înregistrării declarației de căsătorie, la cererea persoanei interesate (anexa nr. 18);

c) aprobarea președintelui consiliului județean în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție (anexa nr. 19);

** **aprobarea** Direcției Generale Județene de Asistență Socială și Protecția Copilului, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de vârstă;

d) dovadă eliberată ori autentificată de misiunile diplomatice sau oficiile consulare acreditate în România, în cazul căsătoriei unui cetățean străin, din care să rezulte că îndeplinește condițiile de fond, cerute de legea sa națională, pentru încheierea căsătoriei în România, în conformitate cu prevederile art. 33 din Legea nr. 119/1996, coroborate cu art. 18 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat, cu excepția cetățenilor statelor cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, ce pot prezenta documente eliberate de autoritățile competente din țările respective;

e) declarația dată pe propria răspundere, autentificată de un notar public, din care să rezulte că viitorul soț, cetățean străin sau apatrid, nu este căsătorit și îndeplinește condițiile de fond cerute de legea sa națională pentru încheierea căsătoriei în România, în cazul în care dovada prevăzută la lit. d) nu poate fi obținută întrucât statul respectiv nu are misiune diplomatică sau oficiu consular acreditat în România. Pentru apatrizi, legea națională este legea statului în care își au domiciliul sau, în lipsă, reședința;

f) procesul-verbal încheiat împreună cu interpretul autorizat, în cazul încheierii căsătoriei între persoane care nu cunosc limba română sau între surdomuți (anexa nr. 20);

g) aprobarea ministrului apărării naționale, a ministrului de interne, a ministrului de justiție ori a conducătorilor serviciilor de stat specializate în domeniul apărării și siguranței naționale, în cazul cadrelor militare active (ofițeri, maiștri militari și subofițeri) care se căsătoresc cu o persoană apatridă sau care nu are exclusiv cetățenia română.

O dată cu depunerea declarației sau ulterior, până la încheierea căsătoriei, viitorii soți declară, în fața ofițerului de stare civilă, **numele de familie pe care s-au învoit să-l poarte** în căsătorie, potrivit dispozițiilor Codului familiei.

Dacă înțelegerea referitoare la numele de familie a intervenit după depunerea declarației, dar înainte de a se încheia căsătoria, această înțelegere se consemnează într-o declarație scrisă, separat, care se anexează la declarația inițială.

Soții pot să-și păstreze numele lor dinaintea căsătoriei, să ia numele unuia sau altuia dintre ei sau numele lor reunite.

Soții sunt obligați să poarte în timpul căsătoriei numele comun declarat.

Dacă soții s-au învoit să poarte în timpul căsătoriei un nume comun și l-au declarat la încheierea căsătoriei potrivit dispozițiilor codului familiei, fiecare dintre soți nu va putea cere schimbarea acestui nume, pe cale administrativă, decât cu consimțământul celuilalt soț.

Căsătoria se poate încheia la expirarea termenului de 10 zile, în care se cuprind atât ziua când a fost făcută declarația de căsătorie, cât și ziua în care se oficiază căsătoria. Termenul de 10 zile se

socotește de la data când s-a primit declarația la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor unde urmează a se încheia căsătoria.

După expirarea termenului de 10 zile, căsătoria se poate încheia numai până la expirarea termenului de valabilitate a certificatelor medicale. În cazul expirării termenului de valabilitate a acestora, viitorii soți sunt obligați să depună noi certificate medicale referitoare la starea sănătății lor.

Oficierea căsătoriei se face în limba română, de către ofițerul de stare civilă, într-o încăpere corespunzător amenajată, având o ținută vestimentară adecvată caracterului solemn al acestui act.

La oficierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă este obligat să poarte eșarfa, în culorile drapelului național român, așezată pe umărul stâng, cu banda albastră în sus.

Căsătoria se încheie prin consimțământul viitorilor soți. Aceștia sunt obligați să fie prezenți împreună, însoțiți de doi martori, la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor, pentru a-și da consimțământul personal și în mod public în fața ofițerului de stare civilă.

După luarea consimțământului viitorilor soți, ofițerul de stare civilă îi declară căsătoriți, le citește dispozițiile Codului familiei referitoare la drepturile și îndatoririle soților și întocmește, de îndată, actul de căsătorie.

Actul de căsătorie se semnează de către soți, cu numele de familie pe care s-au învoit să-l poarte în căsătorie, de către martori și de către ofițerul de stare civilă.

Cererea de căsătorie se publică prin afișaj la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor unde urmează a se încheia căsătoria.

Orice persoană poate face opunere la căsătorie, dacă există o piedică legală ori dacă alte cerințe ale legii nu sunt îndeplinite.

Opunerea la căsătorie se va face numai în scris, cu arătarea dovezilor pe care ea se întemeiază.

Ofițerul de stare civilă va refuza să constate încheierea căsătoriei dacă, în temeiul verificărilor ce este dator să facă, al opunerilor primite sau al informațiilor ce are, găsește că cerințele legii nu sunt îndeplinite.

Refuzul său se consemnează într-un proces-verbal, motivat, întocmit în două exemplare, din care unul se înmânează celor care voiau să se căsătorească.

După încheierea căsătoriei, actul de identitate al soțului care prin căsătorie își schimbă numele de familie se anulează. Actul de identitate va fi preschimbat în termen de 15 zile.

Legea 396 / 2006 privind acordarea unui sprijin financiar la constituirea familiei, a fost abrogată de **Legea nr.118/2010** privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, la data de 03 iulie 2010.

Nulitatea căsătoriei

Este nulă căsătoria încheiată cu încălcarea dispozițiilor legale privind :

- vârsta de optsprezece ani a viitorilor soți;

- existența altei căsătorii valabile la viitorii soți;
- rudenia în linie dreaptă, precum și în linie colaterală până la al patrulea grad inclusiv;
- între cel care adoptă (înfiază) sau ascendenții lui, de o parte, și cel adoptat (înfiat) ori descendenții acestuia, de alta;
- sănătatea viitorilor soți, respectiv a alienatului mintal, debilului mintal, precum și cel care este lipsit vremelnic de facultățile mintale, cât timp nu are discernământul faptelor sale;
- publicarea acesteia, prin afișarea în extras, într-un loc special amenajat, la sediul serviciului public comunitar de evidență a persoanelor unde urmează să se încheie căsătoria;
- consimțământul viitorilor soți.

Căsătoria încheiată împotriva dispozițiilor privitoare la vârsta legală nu va fi declarată nulă dacă, între timp acela dintre soți care nu avea vârsta cerută pentru căsătorie a împlinit-o ori dacă soția a dat naștere unui copil sau a rămas însărcinată.

Căsătoria poate fi anulată la cererea soțului al cărui consimțământ a fost viciat prin eroare cu privire la identitatea fizică a celuilalt soț, prin viclenie sau prin violență.

Anularea căsătoriei cu privire la vicierea consimțământului poate fi cerută de cel al cărui consimțământ a fost viciat, în termen de șase luni de la încetarea violenței ori de la descoperirea erorii sau a vicleniei.

[revenire](#)

Divorțul pe cale administrativă, prin acordul soților :

Baza legală: Legea nr. 202/2010 din 25/10/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor

.....
 Art. II. - Legea nr. 4/1953 - Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

.....
 3. După articolul 38 se introduc patru noi articole, articolele 38¹-38⁴, cu următorul cuprins:

Art. 38¹. - Dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de stare civilă ori notarul public de la locul căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii.

Art. 38². - Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă sau notarul public înregistrează cererea și le acordă un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț.

La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.

Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților.

Dispozițiile art. 40 alin. 1 se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public emite o dispoziție de respingere a

cererii de divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 38.

Soluționarea cererilor privind alte efecte ale divorțului asupra cărora soții nu se înțeleg este de competența instanței judecătorești.

.....

Modelul tip al **Cererii de divorț** se găsește la ghișeul stării civile.

La depunerea cererii de divorț, ofițerul de stare civilă delegat, solicită soților următoarele documente:

- certificatele de naștere și căsătorie ale soților, în original și copie;
- documentele cu care se face dovada identității, în original și copie;
- declarație în fața ofițerului de stare civilă, în situația în care ultima locuință comună nu mai este aceeași cu domiciliul sau reședința înscris/ă în actele de identitate ale soților;
- taxă divorț 500 lei (Primăria Onești);
- taxă extrajudiciară de timbru 2 lei (Primăria Onești);
- 1 dosar cu șină.

[revenire](#)

Înregistrarea decesului :

Actul de deces se întocmește la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor municipiului, sectorului municipiului București, orașului ori comunei în a cărei rază teritorială s-a produs decesul.

Declarația de deces se face, verbal, în termen de 3 zile de la data încetării din viață a persoanei, de către persoanele prevăzute de lege. În acest termen se cuprinde atât ziua în care s-a produs decesul, cât și ziua în care se face declarația.

O dată cu declarația de deces, declarantul va depune următoarele acte:

- a) certificatul medical constatator al decesului, întocmit și semnat de medicul sau cadrul mediu sanitar care a făcut constatarea, în care trebuie consemnată cauza decesului, fără prescurtări;
- b) actul de identitate și cartea de alegător ale celui decedat;
- c) livretul militar sau adeverința de recrutare, după caz, pentru persoanele supuse obligațiilor militare;
- d) certificatul de naștere și căsătorie ale persoanei decedate;
- e) actul de identitate al persoanei care declară decesul.

În cazurile în care declarantul nu poate prezenta actele prevăzute la lit. b) și c), va declara, în scris, motivul neprezentării acestora și datele de stare civilă ale decedatului.

Ofițerul de stare civilă este obligat să rețină actul de identitate, cartea de alegător militar ale celui decedat, pentru cetățenii străini pașaportul.

Dacă declarantul nu cunoaște toate datele necesare completării rubricilor din actul de deces și acestea nu rezultă din actul de identitate sau din certificatele de stare civilă prezentate ori din registrele de stare civilă aflate în păstrarea serviciului public comunitar de evidență a persoanelor la care se face înregistrarea decesului, se vor înscrie în act numai datele care se declară.

Când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru, declarația se face în termen de 48 de ore, socotit din momentul decesului sau al găsirii cadavrului.

În astfel de cazuri, înregistrarea se face pe baza certificatului medical constatator al decesului și a dovezii eliberate de poliție sau de parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces (anexa nr. 24).

În cazul în care decesul nu a fost declarat și înregistrat în termenele legale, întocmirea actului de deces se face numai cu aprobarea parchetului.

Întocmirea actului de deces privind un cadavru găsit se face la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor al localității în raza căreia a fost găsit, în baza documentelor prevăzute la art. 53 și a procesului-verbal întocmit de medic, ce va cuprinde vârsta, sexul, locul unde a fost găsit cadavrul, data și cauza decesului.

După întocmirea actului de deces, ofițerul de stare civilă eliberează declarantului o adeverință de înhumare sau incinerare a cadavrului (anexa nr. 25), făcând mențiune despre aceasta pe verso certificatului constatator al decesului.

Înhumarea sau incinerarea cadavrului unui cetățean român, de origine română sau originar din România, al cărui deces s-a produs în străinătate, se face pe baza adeverinței eliberate de serviciul public comunitar de evidență a persoanelor în a cărei rază administrativ-teritorială urmează să se facă înhumarea sau incinerarea, urmând ca în termenul legal să solicite transcrierea certificatului/extrasului de deces.

Actele necesare eliberării adeverinței de înhumare în acest caz sunt:

- cerere depusă de declarantul decesului;
- certificatul de deces eliberat de autoritățile străine, în xerocopie cu traducere legalizată de notar;
- actul de identitate al decedatului, original și xerocopie;
- actul de identitate al declarantului, original și xerocopie;

Când decesul cetățeanului român s-a înregistrat la autoritățile locale din străinătate sau la misiunea diplomatică ori oficiul consular de carieră al României, adeverința de înhumare sau de incinerare se va elibera pe baza certificatului de deces întocmit de una dintre aceste autorități.

Dacă decesul unui cetățean român s-a produs pe o aeronavă aflată în afara teritoriului României sau pe o navă aflată în afara apelor teritoriale române, iar cadavrul este transportat în țară,

eliberarea adeverinței de înhumare sau de incinerare se face pe baza dovezii eliberate de comandantul navei sau aeronavei.

Când nu a fost eliberat un certificat de deces sau decesul nu a fost înregistrat, adeverința de înhumare sau de incinerare se va elibera cu aprobarea parchetului. [revenire](#)

Transcrierea actelor de stare civilă eliberate de autorități străine pentru cetățenii români :

Actele de stare civilă (naștere, căsătorie, deces) ale cetățenilor români, întocmite la autoritățile străine, se transcriu obligatoriu și au putere doveditoare în România, numai dacă sunt **transcrise** în registrele de stare civilă române. Transcrierea actelor de stare civilă și înscrierea mențiunilor primite din străinătate se face cu aprobarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la întoarcerea în țară sau de la primirea din străinătate a certificatului sau extrasului de stare civilă, să ceară transcrierea acestor acte la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială are domiciliul.

Cererea de transcriere se adresează serviciului public comunitar de evidență a persoanelor (sau primăriei) localității în raza căreia își are domiciliul solicitantul, însoțită de :

- certificatul ori de extrasul original (cu forma specifică de legalitate pentru recunoaștere în România),

- o fotocopie (xerocopie) legalizată a acestora și traducerea în limba română, autentificate de un notar public sau de oficiul consular român;

- actele de identitate și certificatele de stare civilă ale părinților (soților), în original și xerocopie ori xerocopie vizată de reprezentanța României din țara de reședință (dacă unul din soți este cetățean străin actul sau certificatul în original trebuie să cuprindă forma specifică de legalitate pentru recunoaștere în România, să fie tradus și legalizat de autorități române);

- procura, în original și xerocopie (când este cazul);

- actul de identitate al împuternicitului, în original și xerocopie (când este cazul);

- declarația ambilor soții dată la autorități române sau străine dar cu forma specifică de legalitate pentru recunoaștere în România, privind numele după căsătorie, dacă acesta nu rezultă din certificat sau extras;

- declarația ambilor părinți dată la autorități române sau străine, cu forma specifică de legalitate pentru recunoaștere în România, privind domiciliul copilului, dacă părinții nu au același domiciliu în actele de identitate;

- declarația ambilor soți dată la autorități române sau străine, cu forma specifică de legalitate pentru recunoaștere în România, cu privire la numele ce urmează al purta fiecare după încheierea căsătoriei, dacă aceasta nu rezultă din certificatul / extrasul de căsătorie emis de autoritățile străine;

- documente justificative pentru completarea unor rubricilor din actul de stare civilă, după caz;

Cetățenii români cu domiciliul în străinătate pot cere transcrierea, direct sau prin împuternicit cu procură specială, autenticată, în țară, de un notar public, iar în străinătate, de oficiul consular român din statul de reședință. În acest caz, cererea se depune la serviciului public comunitar de evidență a persoanelor localității în raza căreia au avut ultimul domiciliu, iar dacă nu au avut vreodată domiciliul în România, la Primăria Sectorului 1 al municipiului București, unde se va efectua transcrierea certificatului.

Cetățenii români ale căror acte de stare civilă au fost înregistrate în localități care au aparținut României, iar în prezent se găsesc pe teritoriul altor state, pot solicita întocmirea actelor de stare civilă la autoritatea administrației publice locale în a cărei rază administrativ-teritorială au domiciliul, pe baza extrasului de pe actul de stare civilă ce se găsește în păstrarea Arhivelor Statului. Transcrierea acestor extrase în registrele de stare civilă se va face cu aprobarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Dacă după căsătorie, înaintea transcrierii actului a intervenit desfacerea căsătoriei, actul nu se mai transcrie, ambele fapte vor fi înscrise ca mențiuni în actele de naștere românești, cu aprobarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

În cazul respingerii cererii, documentele depuse se restituie solicitantului, comunicându-i-se motivul respingerii.

Formele specifice de legalizare pentru recunoaștere în România a certificatelor / extraselor de stare civilă eliberate de autorități străine sunt :

1. Recunoașterea de plin drept (pentru țările membre UE) :			
Austria	Franța	Lituania	Slovacia
Belgia	Germania	Luxemburg	Slovenia
Cehia	Grecia	Malta	Spania
Cipru	Irlanda	Marea Britanie	Suedia
Danemarca	Irlanda de Nord	Regatul țărilor de jos	Ungaria
Estonia	Italia	Polonia	
Finlanda	Letonia	Portugalia	
2. Acordurile bilaterale (Țările semnatare)			
Albania	Cehia	Franța	Serbia
Austria	China	Moldova	Slovacia
Belgia	R.P.D. Coreeană	Mongolia	Slovenia
Bosnia Herțegovina	Croația	Polonia	Ucraina
Bulgaria	Cuba	Federația Rusă	Ungaria
3. Convenția de la Haga din 5 octombrie 1961 (Țările membre)			

Africa de Sud	Cook (Insulele)	Liberia	Sain Kitts and Nevis
Albania	Croația	Lichtestein	Salvador
Andora	Columbia	Lituania	Sf.Incent- Grenadine
Antigua-Barbuda	Dominica	Luxdemburg	Sf. Lucia
Argentina	Ecuador	Macedonia	Samoa
Armenia	Elveția	Malawi	San Marino
Australia	Estonia	Malta	Seychelles
Austria	Fidji	Marshall (insule)	Slovacia
Azerbaigean	Finlanda	Maurițius	Spania
Bahamas	Franța	Mexic	Suedia
Barbados	Germania	Monaco	Suriname
Belarus	Grecia	Namibia	Swaziland
Belgia	Grenada	Niue	Tonga
Belize	Honduras	Norvegia	Trinidad Tobago
Bosnia Herțegovina	India	Noua Zeelandă	Turcia
Bostwana	Irlanda	Olanda	Regatul M.B*I.N.
Bulgaria	Israel	Panama	SUA
Brundeii Darussalam	Italia	Polonia	Ucraina
Cehia	Japonia	Portugalia	Ungaria
China – Hong Kong	Kazahstan	România	Venezuela
China – Macao	Lestho	Rusia	
Cipru	Letonia	Serbia - Muntenegru	

4. **Supralegalizarea** – pentru țările care nu fac parte din categoriile enumerate mai sus

[revenire](#)

Rectificarea actelor de stare civilă :

Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora presupune îndreptarea unei erori materiale înscrise cu ocazia întocmirii actului de stare civilă ori a înscrierii mențiunii în acesta

Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se face în temeiul dispoziției primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă, din oficiu sau la cererea persoanei interesate.

Cererea de rectificare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor care are în păstrare actul de stare civilă sau la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor de la locul de domiciliu.

Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, prin emiterea dispoziției care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la data emiterii.

Dispoziția poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă, în condițiile legii.

Actele de stare civilă reconstituite nu pot fi rectificate.

Acte necesare :

- cererea tip;
- certificatul de stare civilă eronat, original și xerocopie;
- certificatele de stare civilă cu care se face proba erorii invocate, original și xerocopie;
- actele de identitate, original și xerocopie;
- alte documente justificative.

[revenire](#)

Anularea, completarea și modificarea actelor de stare civilă :

Anularea, modificarea sau completarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se pot face numai în temeiul unei **hotărâri judecătorești** definitive și irevocabile.

Cererea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul acestora. Sesizarea instanței judecătorești se face de către persoana interesată, de către, pe baza cercetărilor efectuate de poliție și a concluziilor procurorului.

Soluționarea cererii de anulare, modificare sau completare a actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea, făcută de un cetățean străin sau cetățean român cu domiciliul în străinătate, este de competența Judecătoriei sectorului 1 al municipiului București.

Actele de stare civilă reconstituite nu pot fi completate.

Acte necesare :

- cererea tip;
- certificatul de stare civilă invocat, original și xerocopie;
- certificatele de stare civilă cu care se face proba celor invocate, original și xerocopie;
- actele de identitate, original și xerocopie;
- alte documente justificative.

[revenire](#)

Reconstituirea și întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă :

Reconstituirea actelor de stare civilă se poate face, la cerere, dacă:

- a) registrele de stare civilă au fost pierdute sau distruse, în totalitate ori în parte;
- b) actul de stare civilă a fost întocmit în străinătate și nu poate fi procurat certificatul ori extrasul de pe acest act.

Întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă se poate cere dacă:

- a) întocmirea actului de naștere sau de deces a fost omisă, deși au fost depuse actele necesare întocmirii acestuia;

b) întocmirea actului de căsătorie a fost omisă, deși a fost luat consimțământul soților de către ofițerul de stare civilă.

Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de actele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor, competent să întocmească actul, sau a locului de domiciliu al persoanei interesate, în cazul prevederilor de la lit. b). Cererea se soluționează în termen de 30 de zile, prin dispoziție a primarului, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.

Dispoziția prevăzută la aliniatul anterior poate fi contestată la instanța judecătorească în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea emitentă.

Dispozițiile de mai sus se aplică, în mod corespunzător, persoanelor fără cetățenie, care au domiciliul în România.

În cazul în care unul dintre exemplarele registrului de stare civilă este pierdut sau distrus, în totalitate ori în parte, acesta se înlocuiește printr-o copie întocmită de pe registrul existent, care se certifică pentru conformitate de către ofițerul de stare civilă. [revenire](#)

Înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă cu privire la fapte și acte de stare civilă ale cetățenilor români produse la autorități străine :

Pe marginea actelor de naștere, de căsătorie și de deces, se înscriu, după caz, următoarele mențiuni :

- recunoașterea sau stabilirii filiației;
- adopția, anularea sau a desfacerea adopției;
- divorțul, declararea nulității ori anularii căsătoriei, a încetării căsătoriei;
- schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui pe cale administrativă;
- acordarea sau pierderea cetățeniei române;

Înscrierea adopției cu efecte restrânse se face pe baza hotărârii judecătorești definitive și irevocabile, din oficiu sau la cererea persoanelor interesate, prin mențiune pe actul de naștere a celui adoptat și, după caz, pe actul de căsătorie.

În cazul adopției cu efecte depline, se întocmește un nou act de naștere, de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor a locului de domiciliu al adoptatorilor, când aceștia sunt cetățeni români cu domiciliul în țară, sau de serviciului public comunitar de evidență a persoanelor în raza căreia se află sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul.

Înscrierea divorțului se face din oficiu, prin mențiune pe marginea actului de căsătorie, în baza hotărârii judecătorești, definitivă și irevocabilă, comunicată de instanța judecătorească. De asemenea, înscrierea divorțului se face și la cererea oricărui dintre foștii soți, care va trebui să depună copie legalizată de pe hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă.

Înscrierea divorțului pronunțat în străinătate, privind un cetățean român, se va face numai după ce hotărârea străină, definitivă și irevocabilă, a fost recunoscută de către tribunalul județean competent, conform prevederilor art. 166 și 170 din Legea nr. 105/1992.

Persoana al cărei nume de familie sau prenume a fost înregistrat în actele de stare civilă tradus în altă limbă decât cea maternă ori cu ortografia altei limbi poate cere înscrierea - prin mențiune pe marginea acestor acte - a numelui de familie ori a prenumelui retradus, sau cu ortografia limbii materne, atât la rubricile privind pe titular, cât și la cele privind pe părinții săi.

Dacă ofițerul de stare civilă nu poate stabili cu certitudine traducerea sau ortografierea în limba maternă, cere solicitantului să prezinte o traducere sau ortografiere oficială, autentificată de notarul public.

Efectele aprobării date în condițiile prevăzute mai sus, se extind asupra copiilor minori ai persoanelor în cauză, iar când soții au nume de familie comun, efectele se extind și asupra celuilalt soț, în ambele situații, dacă acesta din urmă își dă consimțământul. Când soții nu se înțeleg în ceea ce privește extinderea efectelor aprobării asupra copiilor minori, decide autoritatea tutelară.

[revenire](#)

Eliberarea certificatelor de stare civilă :

CertIFICATELE DE STARE CIVILĂ SE ELIBEREAZĂ, LA CERERE, PERSOANEI ÎNDREPTĂȚITE, PE BAZA ÎNREGISTRĂRIILOR ȘI A MENȚIUNILOR ÎNSCRISE ÎN REGISTRELE DE STARE CIVILĂ, INCLUSIV DIN REGISTRELE ÎNTOCMITE DE PAROHII, DIN CELE DEȚINUTE DE PRIMĂRII ȘI DE ARHIVELE NAȚIONALE.

CertIFICATELE DE STARE CIVILĂ SE ELIBEREAZĂ NUMAI CETĂȚENILOR CARE POSEDĂ ACT DE IDENTITATE ÎN TERMEN DE VALABILITATE. CETĂȚENII CARE NU AU ACTE DE IDENTITATE VOR FI ÎNDRUMAȚI SĂ SOLICITE MAI ÎNTÂI SERVICIILOR DE EVIDENȚĂ A PERSOANELOR, ELIBERAREA ACTULUI DE IDENTITATE.

CETĂȚENILOR ROMÂNI CU DOMICILIUL ÎN STRĂINĂTATE ȘI CETĂȚENILOR STRĂINI ALE CĂROR ACTE DE STARE CIVILĂ SUNT ÎNREGISTRATE ÎN ȚARĂ LI SE VOR ELIBERA CERTIFICATE PE BAZA PAȘAPORTULUI VALABIL SAU A UNEI ADEVERINȚE ELIBERATE DE SERVICIUL PUBLIC COMUNITAR DE EVIDENȚĂ A PERSOANELOR A LOCULUI DE DOMICILIU, DIN CARE SĂ REZULTE DATELE CU CARE ACEȘTIA FIGUREAZĂ ÎN EVIDENȚĂ.

Dacă certificatul de stare civilă se solicită prin serviciul public comunitar de evidență a persoanelor locului de domiciliu, obligația verificării identității persoanei revine ofițerului de stare civilă care primește cererea.

CertIFICATELE DE STARE CIVILĂ SE COMPLETEAZĂ ÎN LIMBA ROMÂNĂ, ȚINÂND SEAMA ATÂT DE DATELE CARE REZULTĂ DIN CUPRINSUL ACTULUI DIN REGISTRUL DE STARE CIVILĂ, CÂT ȘI DE MODIFICĂRILE CE DECURG DIN MENȚIUNILE ÎNSCRISE ULTERIOR ÎNTOCMIRII ACESTUIA.

LA SOLICITAREA EXPRESĂ A UNOR PERSOANE, ACESTORA LI SE POT ELIBERA CERTIFICATE DE STARE CIVILĂ CU MENȚIUNI. ÎN ACESTE CAZURI, RUBRICILE SE COMPLETEAZĂ CU DATELE ÎNSCRISE ÎNĂLĂ ÎN ACTELE DE STARE CIVILĂ, IAR MENȚIUNILE SE REPRODUC ÎNTOCMAI. CERTIFICATELE DE STARE CIVILĂ ELIBERATE ANTERIOR SE RETRAG ȘI SE ANULEAZĂ.

La cererea persoanelor fizice sau juridice, se pot elibera dovezi din care să rezulte numai numele de familie și prenumele, precum și dacă s-a efectuat sau nu o înregistrare în registrele de stare civilă ale localității.

Cererile privind eliberarea certificatelor de stare civilă ale cetățenilor străini ale căror acte de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în România, precum și ale cetățenilor români cu domiciliul sau cu reședința în străinătate se soluționează de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor care păstrează registrele respective și, după caz, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (5) și (6) din Legea nr. 119/1996, de către Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor.

Persoanele care au domiciliul în alte localități decât cele în care sunt păstrate registrele de stare civilă și nu se pot deplasa personal pentru a obține certificate de stare civilă vor adresa cererea serviciului public comunitar de evidență a persoanelor în raza căreia au domiciliul sau reședința, indicând localitatea unde se găsește actul respectiv și datele de stare civilă, pentru identificarea actului.

În caz de pierdere, furt sau distrugere a certificatului de stare civilă, persoanei îndreptățite i se eliberează, la cerere, un nou certificat, cu perceperea taxei legale de timbru. Cererea pentru eliberarea noului certificat trebuie să cuprindă, în mod amănunțit, împrejurările în care acesta a fost pierdut, furat sau distrus (anexa nr. 42).

Când există suspiciuni cu privire la sinceritatea celor declarate de solicitant, ofițerul de stare civilă întocmește un referat, care se trimite, împreună cu cererea, unității de poliție competente, pentru efectuarea de verificări.

Atât la primirea cererii, cât și la eliberarea certificatului de stare civilă, ofițerul de stare civilă este obligat să verifice persoana care l-a solicitat, pe baza actelor de identitate ce le posedă.

Certificatul de naștere se eliberează numai titularului actului.

Pentru copiii minori, care nu au acte de identitate, precum și pentru cei puși sub interdicție, certificatul de naștere se eliberează părintelui sau reprezentantului legal.

Dacă un copil este născut viu și a decedat până la data înregistrării nașterii, la cererea părinților, se eliberează certificatul de naștere, cu mențiunea DECEDAT, sau numai certificatul de deces.

Certificatul de căsătorie se poate elibera unuia dintre soți sau, la cerere, ambilor soți.

Pentru soțul supraviețuitor sau în caz de divorț, pentru motive întemeiate, se pot elibera certificate de căsătorie cu mențiunile corespunzătoare.

Certificatul de deces se eliberează membrilor familiei sau altor persoane îndreptățite.

Persoanele cu domiciliul sau cu reședința în străinătate, a căror naștere și/sau căsătorie a fost înregistrată în România, pot solicita eliberarea certificatului de naștere/căsătorie și prin împuternicit cu procură specială.

Cererea se depune la primăria locului de domiciliu sau direct la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor care are în păstrare actul de stare civilă.

Schimbarea numelui pe cale administrativă :

Schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui este reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 41 / 2003.

Numele cuprinde numele de familie și prenumele.

Numele se poate schimba pe cale administrativă, în condițiile prezentei ordonanțe.

Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile prezentei ordonanțe.

Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;

b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;

c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;

d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte, de regulă reunite, și dorește schimbarea acestuia;

e) când persoana în cauză poartă un nume de familie de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;

f) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere;

g) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor;

h) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă;

i) când soții au convenit cu ocazia încheierii căsătoriei să poarte numele de familie reunite și ambii solicită schimbarea acestuia pe cale administrativă, optând pentru numele de familie dobândit la naștere de către unul dintre ei ori să revină fiecare la numele avut anterior căsătoriei;

j) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, însă, întrucât nu a sesizat instanța pentru încuviințarea purtării numelui de familie al acestuia în timpul vieții, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;

k) când prenumele purtat este specific sexului opus;

l) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând un act medico-legal din care să rezulte sexul acesteia;

m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.

Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui
în următoarele cazuri :

- a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;
- b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;
- c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;
- d) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;
- e) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii încredințați spre creștere și educare, cu consimțământul fostului soț, dat în formă autentică;
- f) când părinții au divorțat, iar copiii încredințați spre creștere și educare unuia dintre părinți, care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei, solicită să poarte numele de familie al acestuia;
- g) când s-a desfăcut adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție;
- h) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfacerea adopției.

Cererile de schimbare a numelui pe cale administrativă privind persoanele fără cetățenie domiciliată în România se soluționează în aceleași condiții ca și cele ale cetățenilor români.

Persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă va depune o cerere la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată prin unul dintre cazurile prevăzute la art. 4 alin. (2) și (3) și să fie însoțită de **următoarele acte:**

- a) copii legalizate de pe certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui;
- b) un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an;
- c) consimțământul, dat în formă autentică, al celuilalt soț, în cazul schimbării numelui de familie comun purtat în timpul căsătoriei;
- d) copie de pe decizia de aprobare a autorității tutelare, în cazurile prevăzute de art. 7;
- d¹) cazierul judiciar și cazierul fiscal ale solicitantului, în termen de valabilitate;
- e) orice alte acte pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale.

Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea autorității tutelare, de tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui copilului, va hotărî autoritatea tutelară.

Când cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în formă autentică. Acordul nu este necesar în cazul în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat judecătorești dispărut sau decăzut din drepturile părintești.

În cazul în care minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta.

Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea autorității tutelare.

În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorești morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești și nu a fost instituită tutela, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, precum și în cazul în care instanța judecătorească nu a hotărât încredințarea copilului unei familii sau unei persoane, în condițiile legii, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către serviciul public specializat pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean ori, după caz, a consiliului local, al sectorului municipiului București.

Schimbarea numelui de familie al minorului se poate cere o dată cu schimbarea numelui de familie al părinților sau separat, pentru motive temeinice.

Schimbarea prenumelui minorului se poate cere oricând.

În cazul în care soții s-au învoit să poarte în timpul căsătoriei un nume de familie comun, pentru schimbarea acestuia este necesar consimțământul celuilalt soț.

Schimbarea numelui de familie al unuia dintre soți nu are efect asupra numelui de familie al celuilalt soț.

Cererea de schimbare a numelui se publică, în extras, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, prin grija și pe cheltuiala solicitantului.

Cu aprobarea conducătorilor serviciilor publice județene, respectiv a conducătorului serviciului public al municipiului București, cererea de schimbare a numelui format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod poate fi exceptată de la publicare.

Orice persoană interesată poate face opoziție la cererea de schimbare a numelui, cu excepția situației când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod, în termen de 30 de zile de la publicarea extrasului din cererea de schimbare a numelui în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Opoziția se face în scris, motivat și se depune la serviciul public în a cărui rază de competență teritorială își are domiciliul persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă.

Dispoziția prin care s-a admis schimbarea numelui se trimite, în copie, serviciului public la care a fost înregistrată cererea. Serviciul public va încunoștința de îndată solicitantul, iar după depunerea

de către acesta a dovezii de plată a taxei extrajudiciare de timbru prevăzute de lege, îi va elibera o copie de pe dispoziția de admitere a schimbării numelui. Dacă în termen de 90 de zile de la data luării la cunoștință cel în cauză nu a depus dovada de plată a taxei extrajudiciare de timbru, serviciul public va restitui organului emitent copia de pe dispoziția de admitere a schimbării numelui.

Este scutită de plata taxei extrajudiciare de timbru cererea prin care se solicită schimbarea numelui pentru numele format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod. Scutirea de plata taxei extrajudiciare de timbru se menționează în dispoziția de schimbare a numelui.

Dispoziția de schimbare a numelui produce efecte juridice de la data înscrierii mențiunii corespunzătoare pe marginea actului de naștere. De la această dată solicitantul va purta numai numele dobândit prin dispoziția de schimbare a numelui.

Dovada schimbării numelui se face cu dispoziția de admitere a schimbării numelui sau cu certificatul eliberat de serviciul public, pe baza dispoziției de admitere a schimbării numelui.

Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui se comunică solicitantului de către serviciul public județean sau, după caz, al municipiului București, în termen de 10 zile de la emitere.

Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Persoana căreia i s-a respins cererea de schimbare a numelui poate face o nouă cerere, dacă în susținerea acesteia au intervenit motive noi. Dacă cererea de schimbare a numelui a fost respinsă ca urmare a admiterii unei opoziții, se poate face o nouă cerere, în cazul în care se solicită același nume, numai după încetarea cauzelor care au determinat admiterea opoziției.

În cazul admiterii unei cereri de schimbare a numelui pe cale administrativă, persoana căreia i-a fost vătămat un drept sau un interes legitim recunoscut de lege poate solicita, pe cale judecătorească, în condițiile Legii nr. 29/1990, cu modificările ulterioare, anularea dispoziției de schimbare a numelui. Acțiunea în justiție poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de schimbarea numelui și numai dacă persoana care o depune face dovada că, din motive obiective, ne imputabile ei, nu a putut formula opoziția.

[revenire](#)

Sanctiuni prevăzute de Legea 119 / 1996 (nu se aplică jumătate din minimul amenzii!!)

Art. 62. - (1) Constituie contravenții la regimul actelor de stare civilă următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, sunt considerate infracțiuni:			
FAPTE PREVĂZUTE ART. 62 ALIN.1 ȘI SANCTIONATE DE ART. 62 ALIN. 2	LIT.	LIMITE SANCT.	
Deținerea fără drept a certificatului de stare civilă aparținând altei persoane;	a	50 - 150	
Nedeclararea nașterii sau decesului în condițiile și în termenele prevăzute de lege;	b		
Neasigurarea conservării și securității registrelor și certificatelor de stare civilă, potrivit normelor privind evidența și păstrarea acestora, sau netrimiteră la Arhivele Naționale a registrelor de stare civilă, după trecerea termenului legal de păstrare;	c		
Necomunicarea la autoritățile administrației publice competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe deciziile de admitere a schimbării numelui, neînscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă ori netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la consiliul județean în termen de 30 de zile de la data când toate filele au fost completate;	d	100 - 200	
Neprezentarea certificatelor de stare civilă sau a extraselor eliberate de autoritățile străine, ofițerului de stare civilă de la locul de domiciliu, pentru transcriere în registrele de stare civilă române, în termenul prevăzut la art. 43 alin. (2);	e		
Omiterea declarării, în fața ofițerului de stare civilă, a unor date referitoare la starea civilă a persoanelor sau declararea lor în mod inexact;	f		
Neverificarea de către ofițerul de stare civilă a realității conținutului declarației și a concordanței acesteia cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și celelalte înscrisuri prezentate;	g		
Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă în alte condiții decât cele prevăzute la art. 69;	h		
Neeliberarea de către personalul medico-sanitar competent, în termenele legale de declarare a nașterii și a decesului, a certificatelor medicale constatatoare ale acestor fapte;	i		
Pierderea sau deteriorarea certificatelor de stare civilă;	j		
Oficierea de către deservenții cultelor a serviciului religios în cazul căsătoriilor sau în vederea înhumării sau incinerării, fără a li se fi prezentat certificatul de căsătorie și, respectiv, documentul prevăzut la art. 40;	k		
Înregistrarea unui act de stare civilă cu încălcarea competenței teritoriale prevăzute de prezenta lege;	l		
Efectuarea de răzuiri, ștersături în cuprinsul actelor de stare civilă;	m		
Netransmiterea comunicărilor cu privire la înregistrarea nașterii cetățenilor români cu domiciliul în România, ori a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanelor, a buletinelor de identitate ale persoanelor decedate, precum și a livretelor militare, autorităților administrației publice competente;	n		
Nerespectarea termenului prevăzut de lege privind sesizarea poliției despre găsirea unui copil sau abandonarea acestuia într-o unitate sanitară;	o		
Înhumarea sau incinerarea cadavrului fără prezentarea documentului prevăzut la art. 40.	p		
Nerespectarea de către ofițerul de stare civilă a dispozițiilor prevăzute la art. 28 ¹ și 31.	r		